

عنوان مقاله:

میزان عود در اختلال دوقطبی نوع یک: پیگیری ۱۷ ماهه بیماران مبتلا به اولین دوره مانیا

محل انتشار:

فصلنامه تازه های علوم شناختی، دوره ۸، شماره ۳ (سال: ۱۳۸۵)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۰

نویسندگان:

امیر شعبانی - *Department of Psychiatry, Iran University of Medical Sciences, Mental Health Research Center, Tehran, Iran*

مهرداد افتخار - مرکز تحقیقات بهداشت روان، تهران، ایران.

بدری دانش آموز - مرکز تحقیقات بهداشت روان، تهران، ایران.

حمیدرضا خانیها - مرکز تحقیقات بهداشت روان، تهران، ایران.

میترا حکیم شوشتری - مرکز تحقیقات بهداشت روان، تهران، ایران.

میرفهاد قلعه بندی - مرکز تحقیقات بهداشت روان، تهران، ایران.

لیلی پناگی - مرکز تحقیقات بهداشت روان، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف: با توجه به دانش ناکافی موجود در زمینه سیر و پیامد اختلال دوقطبی، و از طرفی عدم انجام ارزیابی طولی سیر این اختلال در ایران، این مطالعه مقدماتی بر روی بیماران مبتلا به اولین دوره مانیا انجام شد. روش: در یک بررسی طولی و آینده نگر، ۲۳ بیمار مبتلا به اولین دوره مانیا با تشخیص اختلال دوقطبی نوع یک (BID) که در مرکز آموزشی-درمانی روانپزشکی ایران بستری شده بودند مورد ارزیابی قرار گرفتند. در ابتدا از فهرست معیارهای تشخیصی (DSM-IV-TR)، مقیاس ۲۴ ماده ای اندازه گیری افسردگی هامیلتون (HDRS)، مقیاس اندازه گیری مانیای یانگ (YMRS) و مقیاس وسواسی-اجباری ییل-براون (YBOCS) استفاده شد. سه پرسشنامه اخیر هر دو تا چهار ماه و ارزیابی دوباره تشخیصی هر شش ماه انجام می شد. بیماران بین ۸ تا ۲۴ ماه ($5/3 \pm 0/17$) پیگیری شدند. سابقه ابتلا به اختلالات روانی در بستگان درجه یک بیمار به کمک شرح حال و مصاحبه تعیین گردید. یافته ها: تنها تشخیص یکی از بیماران ($4/3\%$) به اسکیزوفرنیا تغییر کرد. سایر بیماران شامل ۱۱ زن و ۱۱ مرد با میانگین سنی $28/4 \pm 10/4$ سال بودند. بیشتر بیماران مجرد و با تحصیلات کمتر از دبیرستان بودند. $31/8\%$ سابقه اختلال افسردگی داشتند. سوءمصرف مواد (به جز نیکوتین) تنها در دو بیمار وجود داشت. $9/1\%$ دچار همبودی اختلالات اضطرابی بودند. $22/7\%$ دارای وابسته فامیلی مبتلا به BID و $13/6\%$ دارای وابسته مبتلا به اختلال افسردگی ماژور بودند. $49/9\%$ درصد بیماران دچار عود اپی زود خلقی شدند. دوسوم موارد عود در سال اول و یک سوم در سال دوم بروز کرد. $13/6\%$ درصد بیماران در شش ماه اول (پس از بهبودی دوره اول مانیا) و $31/8\%$ درصد در سال اول دچار عود شدند. هیچ موردی از اپی زود خلقی مختلط و یا تندچرخه بروز نکرد. آزمون خی دو تفاوت آماری معنی داری در سابقه اپی زود خلقی پیش از اولین دوره مانیا، بین بیماران دچار عود مانیا ($71/4\%$) و بیماران بدون این عود (20%) نشان داد. نتیجه گیری: میزان عود در اوایل سیر قابل توجه است و با توجه به بالاتر بودن عود در بیماران دارای سابقه ابتلا به اپی زودهای افسردگی، مداخله پیشگیرانه جدی، به ویژه در این گروه از بیماران توصیه می شود.

کلمات کلیدی:

Bipolar Disorder, Mania, Major Depression, Outcome, Recurrence, Comorbidity

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1348864>

